

चिन्तयन्ती जगत्सूतिं परं ब्रह्मस्वरूपिणम् ।

निरुच्छासतया मुक्तिं गतान्या गोपकन्यकां ॥' (युगमकम्)

अत्राशेषचयपदप्रभावादनेकजन्मसहस्रभोग्यदुष्कृतसुकृतफलराशितादा-
त्म्याध्यवसिततया भगवद्विरहदुःखचिन्ताहादयोः प्रत्यायनमित्यतिशयोक्ति-
द्वयप्रतीतिरशेषचयपदद्वयद्योत्या । अत्र च व्यञ्जकस्य कविप्रौढोक्तिमन्त-
रेणापि संभवात्स्वतःसंभविता ।

सृतिर्जन्म यस्मात्तं परं सर्वोत्कृष्टं ब्रह्मस्वरूपिणं श्रीकृष्णं निरुच्छासतया निरुद्ध-
प्राणतया अन्या या गुरुजनोपरोधेन श्रीकृष्णसमीपं गन्तुमशक्ता सा श्रीकृष्ण-
वियोगेन मुक्तिं गता । मुक्त्यर्थः । समस्तपापपुण्यक्षयादेव मुक्तिरित्युपपादयति—
तदप्राप्तीति । तदप्राप्तिजन्येत्यर्थः । तच्चिन्तेति । तच्चिन्ताजन्येत्यर्थः । भोगेन हि
पापपुण्यक्षयो भवति । तल्लाभायाह—महादुःखेति, विपुलाहादेति च तयोरुपभो-
गेनेति बोध्यम् । पापपुण्ययोः सामस्यलामश्च अशेषचयपदाभ्याम् । अशेषचय-
पदयोः प्रभावात्सामर्थ्यात् । कारणसामस्येन फलसामस्यप्रतीतिरुचितैवेति भावः ।
हेतुरयं तादात्म्याध्यवसाये । दुष्कृतसुकृतफलराशिर्दुःखाहादप्रचयः । तादात्म्या-
ध्यवसितयोरभेदारोपविषययोः प्रत्यायनं प्रकरणवैशिष्ट्येन प्रतिपादनम् । अति-
शयोक्तीति । 'विषयनिगरणेन विषयितादात्म्यारोपोऽतिशयोक्तिः' इति तल्लक्ष-
णम् । यथा—'कथमुपरि कलापिनः कलापः—'इत्यादि । अत्र प्रकरणवैशिष्ट्याद्विषयस्य
केशपाशस्य लाभ इति विषयनिगरणम् । अशेषचयपदद्वयद्योत्या अशेषचय-
पदव्यञ्जनाजन्या । अयं भावः—प्रकृतेऽभिधेयबोधनान्तरं सुखदुःखभोगविशेषेण
कथं यावत्पुण्यपापक्षय इत्यनुपपत्तिं प्रतिसंदधतो व्यञ्जनया यावत्सुखदुःखभोगज-
न्याशेषपुण्यपापक्षयवतीति प्रतीतिर्जायते । अत्राशेषचयपदाभ्यां विषयिणः सुखदुः-
खराशेर्वाच्यवद्व्यञ्जनया झटिति प्रतीतिः, प्रकरणवैशिष्ट्येन प्रकृतयोर्भगवद्विरहदुः-
खचिन्ताहादयोः प्रतीतिरित्यतिशयोक्तिद्वयस्य व्यञ्ज्यत्वम् । न चाध्यवसायमात्रेण
कथमनुपपत्तिनिरास इति वाच्यम् । एककार्यकारित्वरूपसादृश्यपर्यवसानेन तन्निरा-
सात् । तथा च भवच्चिन्ताविरहाभ्यां तथा सुखदुःखे जनिते यदुपभोगेन यावत्सु-
खदुःखभोगनाशयोः सुकृतदुष्कृतपुण्ययोर्नाशो जनितः । एतत्सूचनाय महत्त्वं
विपुलत्वं च दुःखाहादयोर्विशेषणमुपन्यस्तम् । केचित्तु—'मुक्त्युपयोगित्वेन प्रकृतस्य
समस्तपापफलराशेः पापविशेषफलेनाप्रकृतेन भगवद्विरहमहादुःखेन, मुक्त्युपयोगि-
त्वेन प्रकृतस्य समस्तपुण्यफलराशेः पुण्यविशेषफलेनाप्रकृतेन तच्चिन्ताविपुलसुखेन
सहभेदप्रतीतिरतिशयोक्तिः । निगीर्णे प्रकृते शब्दोपात्तेनाप्रकृतेन सहभेदप्रतीतिर-
तिशयोक्तिरिति तल्लक्षणात्' इत्याहुः । तन्न । विषयिणि प्रसिद्धधर्मस्य विषये प्रती-
तिरेवातिशयोक्तिः फलम्, न तु विषये प्रसिद्धस्य विषयिणि प्रतीतिः । एवं स्थिता-
वतिशयोक्तिद्वयस्य निष्फलत्वापाताद् विषये प्रसिद्धस्य यावत्पुण्यपापनाशवत्त्वस्य
विषयिणि प्रतीतेरसंभवेनाभिप्रेतानुपपत्तिनिरासस्यायोगाद्विषयिणः शब्दोपात्तत्वेन